

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Who anointed Jeroboam (*Yerovom ben Navot*) to be king over Israel?
2. Describe the circumstances that led to the formation of the northern kingdom of Israel.
3. Who advised Rehoboam during the period of secession?
4. Jeroboam (*Yerovom ben Navot*) set up two golden calves. What was their purpose and where were they located?
5. Which prophet predicted the destruction of the house of Jeroboam (*Yerovom ben Navot*)?

This and much more will be addressed in the second lecture of this series:

**"In the Aftermath of King Solomon:
The Breakup of his Kingdom and the Plundering of the Temple."**

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*

ר' חיים דוד בן הרב פרץ ע"ה

Mr. David Weiss of blessed memory

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XVII Lecture #2

IN THE AFTERMATH OF KING SOLOMON: THE BREAKUP OF HIS KINGDOM AND THE PLUNDERING OF THE TEMPLE

I. The Rebellion

A.

וַיְהִי בַעַת הַהִיא וַיִּרְבְּעוּ יֵצֵא מִירוּשָׁלַם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנָּבִיא בְּדַרְךָ וְהוּא מֵתַפְסָה בְּשִׁלְמָה חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבָדָם בְּשָׂדֶה: וַיִּתְּפֹשׂ אַחִיָּה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֶהָ שְׁנַיִם עָשׂוֹר קָרָעִים: וַיֹּאמֶר לְיִרְבְּעֵם קַח לְךָ עֲשָׂרָה קָרָעִים כִּי כֹה אָמַר ד' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי קִרְעֵ אֶת הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת עֲשָׂרָה הַשְּׁבָטִים: וְהַשְּׁבֵט הָאֶחָד יִהְיֶה לוֹ לְמַעַן | עַבְדֵי דָוִד וְלְמַעַן יִירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי בָּהּ מִכָּל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: יַעַן | אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְעֲשֻׁתֹת אֱלֹהֵי צִדְנִין לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וְלַמְלָכִים אֱלֹהֵי בְנֵי עַמּוֹן וְלֹא הִלְכוּ בְּדַרְכֵי לְעֲשׂוֹת הַיְיָ אֲשֶׁר בְּעֵינַי וְחֻקְתִּי וּמִשְׁפָּטֵי כְדוֹד אָבִיו: וְלֹא אָקַח אֶת כָּל הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ כִּי | נָשִׂיא אֲשֶׁתָּנוּ כָּל יְמֵי חַיָּו לְמַעַן דָּוִד עַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְחֻקְתִּי: וְלִקְחֹתִי הַמְּלוּכָה מִיָּד בְּנֵי וְנָתַתִּיהָ לְךָ אֶת עֲשָׂרֹת הַשְּׁבָטִים: וְלִבְנוֹ אֶתֵּן שְׁבֵט אֶחָד לְמַעַן הִיֹּת נִיר לְדָוִד עַבְדֵי כָּל הַיָּמִים | לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי לִי לְשׁוּם שְׁמִי שָׁם: וְאֵתֵךְ אָקַח וּמְלַכְתָּ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּאֵוֶה נִפְשֶׁךָ וְהִיִּיתָ מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה אִם תִּשְׁמַע אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיְיָ אֲשֶׁר בְּעֵינַי לְשִׁמּוֹר חֻקּוֹתַי וּמִצְוֹתַי כְּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עַבְדִּי וְהִיִּיתִי עִמָּךְ וּבְנִיתִי לְךָ בֵּית נְאֻמָּן כְּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל: וְאֶעֱנֶה אֶת זֶרַע דָּוִד לְמַעַן זֹאת אֲךָ לֹא כָּל הַיָּמִים: וַיִּבְקֹשׁ שְׁלֹמֹה לְהַמִּית אֶת יִרְבְּעֵם וַיִּקָּם יִרְבְּעֵם וַיִּבְרַח מִצְרַיִם אֶל שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיְהִי בְּמִצְרַיִם עַד מוֹת שְׁלֹמֹה: מַלְכִים יֵאָכֵס-מ

And it came to pass at that time when Jeroboam went from Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way; and he had clad himself with a new garment; and the two were alone in the field; And Ahijah caught the new garment that was on him, and tore it in twelve pieces; And he said to Jeroboam, Take you ten pieces; for thus said the L-rd, the G-d of Israel, Behold, I will tear the kingdom from the hand of Solomon, and will give ten tribes to you; But he shall have one tribe for My servant David's sake, and for Jerusalem's sake, the city which I have chosen from all the tribes of Israel; - Because they have forsaken Me, and have worshipped Ashtoreth the goddess of the Sidonians, Kemosh the god of the Moabites, and Milcom the god of the Ammonites, and have not walked in My ways, to do that which is right in My eyes, and to keep My statutes and My judgments, as did David his father. But I will not take the whole kingdom from his hand; but I will make him prince all the days of his life for David my servant's sake, whom I chose, because he kept My commandments and My statutes; But I will take the kingdom from his son's hand, and will give it to you, ten tribes. And to his son will I give one tribe, that David my servant may have a lamp always before Me in Jerusalem, the city which I have chosen to put My name there. - And I will take you, and you shall reign according to all that your soul desires, and you shall be king over Israel. And it shall be, if you will listen to all that I command you, and will walk in My ways, and do what is right in My sight, to keep My statutes and My commandments, as David My servant did; that I will be with you, and build you a sure house, as I built for David, and will give Israel to you. And I will for this afflict the seed of David, but not forever. - Solomon sought therefore to kill Jeroboam. And Jeroboam arose, and fled to Egypt, to Shishak king of Egypt, and was in Egypt until the death of Solomon. **Kings I 11:29-40**

(2) וירבעם יצא מירושלים (מלכים א' י"א), אמר רבי חנינא בר פפא: שיצא מפיתקה של ירושלים. (מלכים א' י"א) וימצא אתו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה. מאי בשלמה חדשה אמר רב נחמן: כשלמה חדשה, מה שלמה חדשה אין בה שום דופי, אף תורתו של ירבעם לא היה בה שום דופי. דבר אחר: שלמה חדשה שחידשו דברים שלא שמעה און מעולם. מאי ושניהם לבדם בשדה אמר רב יהודה אמר רב: שכל תלמידי חכמים דומין לפנייהם כעשבי השדה. ואיכא דאמר: שכל טעמי תורה מגולין להם כשדה. סנהדרין קב.

[“Now it came to pass at that time] that Jeroboam went out of Jerusalem”: R. Hanina b. Papa said: He went out of the destiny of Jerusalem. - “And the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way, and he clad himself with a new garment, and they two were alone in the field.” What is meant by “with a new garment”? R. Nahman said: As a new garment: just as a new garment has no defect, so was Jeroboam's scholarship without defect. - Another explanation: A new garment intimates that they expounded new teachings, such as no ear had ever heard before. - What is taught by, “and they two were alone in the field”? Rav Yehudah said in Rav's name: All other scholars were as the herbs of the field before them. Others say that all the reasons of the Torah were as manifest to them as a field. **Sanhedrin 102a**

(3) תנו רבנן: מנשה היה שונה חמשים וחמשה פנים בתורת כהנים, כנגד שני מלכותו. אחאב שמנים וחמשה, ירבעם - מאה ושלושה. סנהדרתם קג:

Our Rabbis taught: Manasseh interpreted *Toras Kohanim* (Leviticus) in fifty-five different ways, corresponding to the years of his reign. Ahab [in] eighty-five, and Jeroboam [in] one hundred and three [ways]. **Sanhedrin 103b**

B.

וַיֵּלֶךְ רַחֲבֵעַם שָׁכֵם כִּי שָׁכֵם בָּא כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךָ אֹתוֹ: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ | יִרְבֵּעַם בֶּן נֹכַח וְהוּא עוֹדְנוּ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֵּשֶׁב יִרְבֵּעַם בְּמִצְרַיִם: וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֵא יִרְבֵּעַם וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֵל רַחֲבֵעַם לֵאמֹר: אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת עַלְנוּ וְאֶתָּה עֲתָה הִקְלָה מֵעֲבֹדֶת אֲבִיךָ הִקְשָׁה וּמַעַלּוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר נָתַן עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיֵּלְכוּ הָעָם: וַיֹּעֵץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָיוּ עֹמְדִים אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה אֲבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם נוֹעֲצִים לְהָשִׁיב אֶת הָעָם הַזֶּה דָּבָר: וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אִם הַיּוֹם תְּהִיָּה עֹבֵד לְעַם הַזֶּה וְעֲבַדְתֶּם וְעֲנִיתֶם וְדַבַּרְתֶּם אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לְךָ עֹבְדִים כָּל הַיָּמִים: וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיֹּעֵץ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים לְפָנָיו: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם נוֹעֲצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דַּבְּרוּ אֵלַי לֵאמֹר הִקְלָה מִן הָעֵל אֲשֶׁר נָתַן אֲבִיךָ עָלֵינוּ: וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דַּבְּרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אֲבִיךָ הַכֶּבֶד אֶת עַלְנוּ וְאֶתָּה הִקְלָה מֵעַלְנוּ כֹּה תִדְבֹר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי עֹבֵה מִמֶּנִּי אָבִי: וְעֲתָה אָבִי הָעֹמְדִים עֲלֵיכֶם עַל כֶּבֶד וְאֲנִי אוֹסִיף עַל עֲלֵיכֶם אָבִי יִסֹר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אִיִּסֹר אֶתְכֶם בְּעֻקְרֵי־בַיִם: וַיָּבֹאוּ יִרְבֵּעַם וְכָל הָעָם אֵל רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דַּבֵּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת הָעָם קֶשֶׁה וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכֶּבֶד אֶת עֲלֵיכֶם וְאֲנִי אוֹסִיף עַל עֲלֵיכֶם אָבִי יִסֹר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אִיִּסֹר אֶתְכֶם בְּעֻקְרֵי־בַיִם: וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֵל הָעָם כִּי הִיתָה סִבָּה מֵעַם ד' לְמַעַן הָקִים אֶת דַּבְּרוֹ אֲשֶׁר דַּבֵּר ד' בְּיַד אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי אֵל יִרְבֵּעַם בֶּן נֹכַח: וַיֵּרָא כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיֵּשֶׁבוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר | לֵאמֹר מָה לָנוּ חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא נַחֲלָה בְּכֶן יִשִׁי לְאַהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עֲתָה רְאֵה בֵיתְךָ דוֹד וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלָיו: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רַחֲבֵעַם: מַלְכִים אִיִּב־אִיִּז־

And Rehoboam went to Shechem; for all Israel came to Shechem *to make him king*. - And it came to pass, when Jeroboam the son of Nebat, who was still in Egypt, heard *of it*, for he had fled from the presence of king Solomon, and Jeroboam dwelt in Egypt; That they sent and called him. - And Jeroboam came, and all the congregation of Israel, and spoke to Rehoboam, saying, Your father made our yoke grievous; now therefore make you the grievous service of your father, and his heavy yoke which he put upon us, lighter, and we will serve you. - And he said to them, Depart for three days, then come again to me. And the people departed. And *king* Rehoboam consulted with the old men, who had stood before Solomon his father while he still lived, and said, How do you advise that *I should answer this people?* - And they spoke to him, saying, If you will be a *servant* to this people *this day*, and will serve them, and answer them, and speak good words to them, then they will be your servants *forever*. - But he forsook the counsel of the old men, which they had given him, and consulted with the young men who had grown up with him, and who stood before him; And he said to them, *What counsel do you give* that we answer this people, who have spoken to me, saying, Make lighter the yoke which your father put upon us? - And the *young men* - who had grown up with him spoke to him, saying, Thus shall you speak to this people who spoke to you, saying, Your father made our yoke heavy, but you make it lighter to us; thus shall you say to them, My little finger shall be thicker than my father's loins. And now because my father burdened you with a heavy yoke, I will add to your yoke; my father chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions (thorns). - And Jeroboam and all the people came to Rehoboam the third day, as the king had appointed, saying, Come to me again the third day. - And the king answered the people roughly, forsaking the old men's counsel that they gave him; And spoke to them after the counsel of the young men, saying, My father made your yoke heavy, and I will add to your yoke; my father also chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions (thorns). Therefore the king listened not to the people; for this was caused by the L-rd, that He might perform His saying, which the L-rd spoke by Ahijah the Shilonite to Jeroboam the son of Nebat. - And when all Israel saw that the king listened not to them, the people answered the king, saying, What portion have we in David? We have no inheritance in the son of Jesse; to your tents, O Israel; Look now to your own house, David. And Israel departed to their tents. But as for the people of Israel who lived in the cities of Judah, Rehoboam reigned over them. **Kings I 12:1-17**

C.

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחֹבָעַם אֶת אֲדֹרָם אֲשֶׁר עַל הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בּוֹ אֶבֶן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רְחֹבָעַם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בְּמִרְכָּבָה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם: וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיְהִי כַשְׁמֶעַ כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁב יְרֻבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל הָעֵדָה וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה אַחֲרָי בֵּית דָּוִד זֹלָתִי שָׁבַט יְהוּדָה לְבָדֹד: וַיָּבֹא רְחֹבָעַם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת כָּל בֵּית יְהוּדָה וְאֶת שָׁבַט בְּנֵימִן מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֲלֶף בַּחֹר עֲשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת הַמְּלוּכָה לְרְחֹבָעַם בֶּן שְׁלֹמֹה: וַיְהִי דָבָר הַזֶּה—לְהַיִּים אֶל—שְׁמֵעִיָה אִישׁ הָאֵל—לְהַיִּים לְאֹמֵר: אֲמַר אֶל רְחֹבָעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימִן וַיִּתֵּר הָעָם לְאֹמֵר: כֹּה אָמַר ד' לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּן עִם אַחֲיֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאֲתִי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת דְּבַר ד' וַיָּשֻׁבוּ לְלֶכֶת כַּדָּבָר ד': מַלְכִים א יבִּיח־כד

Then king Rehoboam sent Adoram, who was over the forced labor and taxes; and all Israel stoned him with stones, and he died. Therefore king Rehoboam hurried to mount his chariot, to flee to Jerusalem. And Israel rebelled against the house of David to this day. - And it came to pass, when all Israel heard that Jeroboam had returned, that they sent and called him to the congregation, and made him king over all Israel; there was none who followed the house of David, but the tribe of Judah only. And when Rehoboam came to Jerusalem, he assembled all the house of Judah, with the tribe of Benjamin, a hundred and eighty thousand chosen men, who

were warriors, to fight against the house of Israel, to bring the kingdom back to Rehoboam the son of Solomon. But the word of G-d came to Shemaiah the man of G-d, saying, Speak to Rehoboam, the son of Solomon, king of Judah, and to all the house of Judah and Benjamin, and to the remnant of the people, saying, Thus said the L-rd, You shall not go up, nor fight against your brothers, the people of Israel; return every man to his house; for this thing is from Me. They listened therefore to the word of the L-rd, and turned and went their way, according to the word of the L-rd. **Kings I 12:18-24**

D.

תניא, ר"ש בן אלעזר אומר: אם יאמרו לך ילדים בנה, וזקנים סתור, שמע לזקנים ואל תשמע לילדים, שבנין ילדים סתירה וסתירת זקנים בנין, וסימן לדבר: (מלכים א' יב) רחבעם בן שלמה. נדרים מ.

It was taught: R. Shimon b. Eleazar said: If the young tell you to build, and the old to destroy, hearken to the elders, but hearken not to the young, for the building of youth is destruction, whilst the destruction of the old is building. And a sign for the matter is Rehoboam the son of Solomon. **Nedarim 40a**

II. The Kingdom of Yeravom (Jeroboam)

A.

ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: ויאמר ירבעם בלבבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: אם יעלה | העם הזה לעשות זבחים בבית ד' בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה א-להיך ישראל אשר העלונך מארץ מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: ויעש ירבעם | חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום | לחדש כחג | אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה וקהמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: ויעל על המזבח | אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: מלכים א יב:כה-לג

Then Jeroboam built Shechem in Mount Ephraim, and lived there; - and went out from there, and built Penuel. - And Jeroboam said in his heart, Now shall the kingdom return to the house of David; If this people go up to do sacrifice in the house of the L-rd at Jerusalem, then shall the heart of this people turn back to their lord, to Rehoboam king of Judah, and they shall kill me, and go back to Rehoboam king of Judah. And the king took counsel, and made two calves of gold, and said to them, It is too much for you to go up to Jerusalem; behold your G-d (gods), O Israel, which brought you out of the land of Egypt. And he set one in Beth-El, and the other he placed in Dan. - And this thing became a sin; - (for) the people went to worship before the one, as far as Dan. - And he made a house of high places (*bamoth*), and made priests from among all the people, who were not of the sons of Levi. - And Jeroboam ordained a feast in the *eighth month*, on the fifteenth day of the month, like the feast that is in Judah, - and he offered upon the altar. So he did in Beth-El, sacrificing to (adjacent to) the calves that he had made; and he placed in Beth-El the priests of the high places that he had made. And he offered upon the altar which he had made in Beth-El the fifteenth day of the eighth month, in the month which he had devised of his own heart; and ordained a feast to the children of Israel; and he offered upon the altar, and burned incense. **Kings I 12:25-33**

B.

אמר רב נחמן: גסות הרוח שהיה בו בירבעם טרדתו מן העולם, שנאמר (מלכים א' י"ב) ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית ד' בירושלים ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה. אמר, גמירי: דאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית יהודה בלבד, כיון דחזו ליה לרחבעם דיתיב ואנא קאימנא סכרי: הא מלכא והא עבדא. ואי יתיבנא מורד במלכות הואי, וקטלין לי, ואזלו בתריה. מיד (מלכים א' י"ב) ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה א-להיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן. מאי ויועץ? אמר רבי יהודה: שהושיב רשע אצל צדיק. אמר להו: חתמיתו על כל דעבידנא אמרו ליה: הין. אמר להו: מלכא בעינא למיהוי. אמרו ליה: הין. כל דאמינא לכו עבידתו אמרו ליה: הין. אפילו למפלח לעבודה זרה אמר ליה צדיק: חס וחלילה אמר ליה רשע לצדיק: סלקא דעתך דגברא כירבעם פלח לעבודה זרה אלא למינסיהו הוא דקא בעי, אי קבליתו למימריה. ואף אחיה השילוני טעה וחתם. סנהדרין קא-קב.

R. Nahman said: The conceit which possessed Jeroboam drove him out of the world, as it is written, Now Jeroboam (Yerovom) said in his heart, Now shall the kingdom return to the house of David: if this people go up to do sacrifice in the house of the L-rd at Jerusalem, then shall the heart of this people turn unto their L-rd, even unto Rehoboam king of Judah, and they shall kill me, and go again to Rehoboam king of Judah. He reasoned thus: it is a tradition that none but the kings of the house of Judah may sit in the Temple Court. Now, when they [the people] see Rehoboam sitting and me standing, they will say, The former is the king and the latter his subject; whereas if I sit too, I am guilty of treason, and they will slay me, and follow him. Straightway, the king took counsel, and made two calves of gold, and said unto them, it is too much for you to go up to Jerusalem: behold thy gods (G-d), O Israel, which (Who) brought thee up out of the land of Egypt. How did he "take counsel"? R Yehudah said: He set a wicked man by the side of the righteous [in the council chamber] and said to him, "Will you sign [your approval] of all that I may do?" They replied, "Yes." "I wish to be king," he went on; and they again said, "Yes." "Will you execute all my commands?" he asked. Again they replied "Yes." "Even for the worship of idols?" Whereupon the righteous man rejoined, "G-d forbid!" "But," urged the wicked upon the righteous, "do you really think that a man like Jeroboam would serve idols? He only wishes to test us, to see whether we will give full acceptance to his orders?" And even Ahijah the Shilonite erred and signed. **Sanhedrin 101b-102a**

C.

מר רבי אושעיא: עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד, מכאן ואילך משנים ושלשה עגלים. אמר רבי יצחק: אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון, שנאמר (שמות ל"ב) וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם. אמר רבי חנינא: לאחר עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה, שנאמר (יחזקאל ט') ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו. סנהדרין קב.

R. Oshaia said: Until Jeroboam, Israel imbibed [a sinful disposition] from one calf; but from him (Yerovom) onwards, from two or three calves. R. Yitzchak said: No retribution whatsoever comes upon the world which does not contain a slight fraction of the first calf [i.e.. the molten calf in the wilderness], as it is written (Exodus 32:34), ". . . nevertheless in the day when I visit, I will visit their sin upon them." R. Hanina said: After twenty-four generations [the doom foretold in] this verse was exacted, as it is written (Ezekiel 9:1), "He cried also in mine ears with a loud voice, saying, cause the visitations of the city to draw near, even every man with his destroying weapon in his hand." **Sanhedrin 102a**

D.

במתניתא תנא: אותו היום שהכניס ירבעם שני עגלי זהב אחד בבית אל ואחד בדרך נבנה צריף אחד, וזהו איטליאה של יוון. שבת נו:

In a Baraita it was taught: On the day that Jeroboam brought the two golden calves, one into Bethel and the other into Dan, a hut was built, and this developed into Greek Italy (Rome). **Shabbos 56b**

E.

(מלכים א' י"ג) אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה, מאי אחר אמר רבי אבא: אחר שתפשו הקדוש ברוך הוא לירבעם בכגדו, ואמר לו: חזור בך, ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן, אמר לו, מי בראש: בן ישי בראש אי הכי לא בעינא. סנהדרין קב.

“After this thing Jeroboam turned not from his evil way.” (Kings I 13:33) What is meant by, “after this thing”? R. Abba said: After the Holy One, blessed be He, had seized Jeroboam by his garment and urged him, “Repent, then I, thou, and the son of Jesse [i.e.. David] will walk in the Garden of Eden.” “And who shall be at the head?” inquired he. “The son of Jesse shall be at the head.” “If so,” [he replied] “I do not desire [it].” **Sanhedrin 102a**

F.

(1) שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא. שלשה מלכים: ירבעם, אחאב, ומנשה. סנהדרין צ.

Three kings and four commoners have no portion in the world to come: The three kings are Jeroboam, Ahab, and Manasseh. **Sanhedrin 90a**

(2) מנא לן דלא אתי לעלמא דאתי - דכתיב (מלכים א' י"ג) ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני אדמה. להכחיד בעולם הזה, ולהשמיד לעולם הבא. סנהדרין קא:

Now from where do we know that he [Jeroboam] will not enter the world to come? Because it is written (Kings I 13:34), “And this thing became sin unto the house of Jeroboam even to cut it off and to destroy it from off the face of the earth:” “To cut it off [implies] in this world; “and to destroy it,” in the next. **Sanhedrin 101b**

(3) שחטאו והחטיאו את הרבים, כגון ירבעם בן נבט וחבריו יורדין לגיהנם, ונידונין בה לדורי דורות, שנאמר (ישעיהו סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי וגו' - גיהנם כלה והן אינן כלין, שנאמר (תהלים מט) וצורם לבלות שאול [מזבל לו]. וכל כך למה - מפני שפשטו ידיהם בזבול, שנאמר מזבל לו, ואין זבול אלא בית המקדש, שנאמר (מלכים א ח) בנה בניתי בית זבל לך, ועליהם אמרה חנה (שמואל א ב) ה' יחתו מריבו. ראש השנה יז.

... [those] who sinned and made the masses sin, like Jeroboam the son of Nebat and his fellows, these will go down to Gehinnom and be punished there for all generations, as it says (Isaiah 64:24), “And they shall go forth and look upon the carcasses of the men that have rebelled against me etc.” Gehinnom will be consumed but they will not be consumed, as it says (Psalms 49:15), “and their form shall wear away the nether world.” Why all this? Because they laid hands on the habitation [*zebul*], as it says (ibid.), “that there be no habitation [*zebul*] for Him,” and *zebul* signifies the Temple, as it says (Kings I 8:13), “I have surely built You a house of habitation [*zebul*].” Of them Hannah said (Samuel I 2:10), “They that strive with the L-rd shall be broken to pieces.” **Rosh Hashanah 17b**

G.

וַהֲנֵה | אִישׁ אֶל־לְהִים בָּא מִיְהוּדָה בְּדִבְרֵי ד' אֶל בֵּית אֵל וַיִּרְבְּעֵם עִמָּד עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהִקְטִיר: וַיִּקְרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּדִבְרֵי ד' וַיֹּאמֶר מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר ד' הִנֵּה בֶן נוֹלָד לְבֵית דָּוִד יֵאשְׁוֶהוּ שְׁמוֹ וְזָבַח עֲלֶיךָ אֶת כְּהֲנֵי הַבָּמֹת הַמִּקְטָרִים עֲלֶיךָ וְעִצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עֲלֶיךָ: וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֵת לְאָמַר זֶה הַמוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר ד' הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרַע וְנִשְׁפָּךְ הַדָּשָׁן אֲשֶׁר עָלָיו: וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי אִישׁ הָאֶל־לְהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֵל וַיִּשְׁלַח יָרְבֵּעַם אֶת יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לְאָמַר | תִּפְשֹׁהוּ וְתִיבֵשׂ יָדוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יִכַּל לְהַשִּׁיבָה אֵלָיו: וְהַמִּזְבֵּחַ נִקְרַע וַיִּשְׁפָּךְ הַדָּשָׁן מִן הַמִּזְבֵּחַ כַּמוֹפֵת אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ הָאֶל־לְהִים בְּדִבְרֵי ד': וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר | אֵל אִישׁ הָאֶל־לְהִים חַל נָא אֶת פָּנַי ד' אֶל־לְהִיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי וְתָשִׁב יָדִי אֵלַי וַיַּחַל אִישׁ הָאֶל־לְהִים אֶת פָּנָיו ד' וְתָשִׁב יָד הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כַּבְּרָאשְׁנָה: מַלְכִים אִיג־א-ו

And, behold, there came a man of G-d from Judah by the word of the L-rd to Beth-El; and Jeroboam stood by the altar to burn incense. And he cried against the altar in the word of the L-rd, and said, O altar, altar, thus said the L-rd; Behold, a child shall be born to the house of David, Josiah by name; and upon you shall he slay the priests of the high places that burn incense upon you, and men's bones shall be burned upon you. And he gave a sign the same day, saying, This is the sign which the L-rd has spoken; Behold, the altar shall be torn, and the ashes that are upon it shall be poured out. And it came to pass, when king Jeroboam heard the saying of the man of G-d, who had cried against the altar in Beth-El, that he stretched his hand from the altar, saying, Lay hold on him. And his hand, which he had stretched against him, dried up, so that he could not pull it back to him. The altar also was torn, and the ashes poured out from the altar, according to the sign which the man of G-d had given by the word of the L-rd. And the king answered and said to the man of G-d, Entreat now the face of the L-rd your G-d, and pray for me, that my hand may be restored to me again. And the man of G-d prayed to the L-rd, and the king's hand was restored to him again, and became as it was before. **Kings I 13:1-6**

III. The Fall of the House of Jeroboam

A.

אַחַר הַדִּבְרֵי הַזֶּה לֹא שָׁב יָרְבֵּעַם מִדְרֹכֵי הָרָעָה וַיֵּשֶׁב וַיַּעַשׂ מַקְצוֹת הָעַם כְּהֲנֵי בָמֹת הַחֹפֶץ יִמְלֵא אֶת יָדוֹ וַיְהִי כְהֲנֵי בָמֹת: וַיְהִי בְּדִבְרֵי הַזֶּה לְחַטָּאת בֵּית יָרְבֵּעַם וּלְהַכְחִיד וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ: מַלְכִים אִיג־לג-לד

After this thing Jeroboam returned not from his evil way, but made again from among all the people priests of the high places; whoever would, he consecrated him, and he became one of the priests of the high places. And this thing became a sin to the house of Jeroboam, to cut it off, and to destroy it from off the face of the earth. **Kings I 13:33-34**

B.

(1) בַּעַת הַהִיא חָלָה אָבִיהָ בֶן יָרְבֵּעַם: וַיֹּאמֶר יָרְבֵּעַם לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי נָא וְהַשְׁתַּנִּיתִי וְלֹא יָדְעוּ כִּי אֶת אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם וְהִלְכַתְּ שָׁלָה הִנֵּה שֵׁם אַחִיהָ הַנְּבִיא הוּא דָּבָר עָלַי לְמֶלֶךְ עַל הָעַם הַזֶּה: וְלִקְחַתְּ בְּיָדְךָ עֲשָׂרָה לָחִים וְנִקְדִים וּבִקְבָקְךָ דָּבֵשׁ וּבָאתְּ אֵלָיו הוּא יַגִּיד לְךָ מַה יְהִי לְנֹעַר: וַתַּעַשׂ כֵּן אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם וַתִּקַּם וַתֵּלֶךְ שָׁלָה וַתִּבֹּא בֵּית אַחִיהָ וְאַחִיהָ לֹא יָכַל לִרְאוֹת כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשִּׁיבוֹ: וְד' אָמַר אֵל אַחִיהָ הִנֵּה אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם בָּאָה לְדַרְשׁ דָּבָר מֵעִמָּךְ אֵל בְּנָה כִּי חָלָה הוּא כֹזֵה וְכֹזֵה תִּדְבֹר אֵלָיָה וַיְהִי כַּבָּאָה וְהִיא מִתְנַפְרָה: וַיְהִי כַשְׁמַע אַחִיהָ אֶת קוֹל רִגְלֶיהָ בָּאָה בִּפְתַח וַיֹּאמֶר בְּאִי אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם לָמָּה זֶה אַתְּ מִתְנַפְרָה וְאַנְכִי שְׁלוּחַ אֵלַיךָ קָשָׁה: לְכִי אֲמַרִי לְיָרְבֵּעַם כֹּה אָמַר ד' אֶל־לְהִי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר הִרִימְתִּיךָ מִתּוֹךְ הָעַם וְאַתָּנָךְ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְאַקְרַע אֶת הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאַתָּנָה לְךָ וְלֹא הִיִּתְּ כַּעֲבָדֵי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְאֲשֶׁר הֵלַךְ אַחֲרַי בְּכָל לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת רַק הִיָּשֵׁר בְּעֵינָי: וַתִּרַע לַעֲשׂוֹת מְכַל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ וַתֵּלֶךְ

וַתַּעֲשֶׂה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמַסְכּוֹת לְהַכְעִיסַנִי וְאֹתִי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גִּוּף: לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל בֵּית יִרְבֻּעַם וְהִכְרַתִּי לְיִרְבֻּעַם מִשְׁתֵּינָן בְּקִיר עֲצוּר וְעִזּוּב בְּיִשְׂרָאֵל וּבַעֲרַתִּי אַחֲרַי בֵּית יִרְבֻּעַם כַּאֲשֶׁר יִבְעַר הַגִּלְגָל עַד תָּמוּ: הִמַּת לְיִרְבֻּעַם בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהִמַּת בְּשָׂדֵה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי ד' דִּבֶּר: וְאֹת קוֹמִי לְכִי לְבֵיתְךָ בְּבֹאֵה רְגִלְךָ הָעִירָה וּמֵת הַיֶּלֶד: וְסָפְדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל וְקִבְּרוּ אֹתוֹ כִּי זֶה לְבִדּוֹ יָבֵא לְיִרְבֻּעַם אֶל קִבְּר יַעֲזַן נִמְצָא כּוֹ דִּבֶּר טוֹב אֶל ד' אֶ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יִרְבֻּעַם: מַלְכִים א יד-א-יג

At that time Abijah the son of Jeroboam fell sick. And Jeroboam said to his wife, Arise, I beg you, and disguise yourself, that you be not known to be the wife of Jeroboam; and get you to Shiloh; behold, there is Ahijah the prophet, who told me that I should be king over this people. And take with you ten loaves, and cakes, and a jar of honey, and go to him; he shall tell you what shall become of the child. And Jeroboam's wife did so, and arose, and went to Shiloh, and came to the house of Ahijah. But Ahijah could not see; for his eyes were dim because of his age. And the L-rd said to Ahijah, Behold, the wife of Jeroboam comes to inquire of you for her son; for he is sick; thus and thus shall you say to her; for it shall be, when she comes in, that she shall feign herself to be another woman. And it was so, when Ahijah heard the sound of her feet, as she came in at the door, that he said, Come in, you wife of Jeroboam; why feign yourself to be another? for I am sent to you with heavy news. Go, tell Jeroboam, Thus said the L-rd G-d of Israel, Since I exalted you from among the people, and made you prince over My people Israel, And tore the kingdom away from the house of David, and gave it you; and yet you have not been as my servant David, who kept My commandments, and who followed Me with all his heart, to do only what was right in My eyes; But you have done evil above all who were before you; for you have gone and made you other gods, and molten images, to provoke Me to anger, and have cast Me behind your back; Therefore, behold, I will bring evil upon the house of Jeroboam, and will cut off from Jeroboam any who urinates against the wall, and he who is shut up and left in Israel, and will take away the remnant of the house of Jeroboam, as a man takes away dung, till it be all gone. He who dies of Jeroboam in the city shall the dogs eat; and he who dies in the field shall the birds of the air eat; for the L-rd has spoken it. Arise therefore, get to your own house; and when your feet enter the city, the child shall die. And all Israel shall mourn for him, and bury him; for he only of Jeroboam shall come to the grave, because in him there is found some good thing toward the L-rd G-d of Israel in the house of Jeroboam. **Kings I 14:1-13**

(2) מאי דבר טוב רבי זירא ורבי חנינא בר פפא חד אמר: שביטל משמרתו ועלה לרגל, וחד אמר: שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם אביו על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל. מועד קטן כה:

What was that “good thing”? R. Zeira and R. Hanina b. Papa [gave different explanations]: one Saying that he left his charge [post] and went on a festive pilgrimage [to Jerusalem]; the other saying that he removed the military guards that his father had posted on the roads to prevent the Israelites from going on a pilgrimage [to Jerusalem]. **Moed Katan 28b**

(3) וְהָקִים ד' לוֹ מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת בֵּית יִרְבֻּעַם זֶה הַיּוֹם וּמָה גַם עָתָה: וְהָכֵה ד' אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּד הַקְּנֵה בַמַּיִם וְנָתַשׂ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לְאַבּוֹתֵיהֶם וְזָרַם מֵעֵבֶר לְנֶהָר יַעֲזַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת אֲשֵׁרֵיהֶם מִכְעִיסִים אֶת ד': וַיִּתֵּן אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל חַטָּאוֹת יִרְבֻּעַם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: וְתָקַם אֶשֶׁת יִרְבֻּעַם וַתִּלְךָ וַתָּבֵא תְרַצָּתָהּ הִיא בָּאָה בְּסָף הַבַּיִת וְהִנְעִיר מֵת: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וְסָפְדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל כַּדְּבַר ד' אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו אֲחֵיהֶם הַנְּבִיאַ: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יִרְבֻּעַם אֲשֶׁר נִלְחַם וְאֲשֶׁר מָלַךְ הֵנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יִרְבֻּעַם עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב בְּנוֹ תַחְתָּיו: מַלְכִים א יד-ב

And the L-rd shall raise a king over Israel, who shall cut off the house of Jeroboam, those who are here today, and those who are still to come. For the L-rd shall strike Israel, as a reed is

shaken in the water, and He shall root up Israel from this good land, which He gave to their fathers, and shall scatter them beyond the river, because they have made their Asherim, provoking the L-rd to anger. And He shall give Israel up because of the sins of Jeroboam, who did sin, and who made Israel sin. - And Jeroboam's wife arose, and departed, and came to Tirzah; - and when she came to the threshold of the door, the child died; And they buried him; and all Israel mourned for him, according to the word of the L-rd, which He spoke by the hand of His servant Ahijah the prophet. And the rest of the acts of Jeroboam, how he fought, and how he reigned, behold, they are written in the Book of the Chronicles of the kings of Israel. And the days which Jeroboam reigned were twenty two years; and he slept with his fathers, and Nadab his son reigned in his place. **Kings I 14:14-20**

4) (מלכים א' י"ד) והכה ד' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים, אמר רב יהודה אמר רב: לברכה. דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מאי דכתיב (משלי כ"ז) נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא - טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שברכך בלעם הרשע אחיה השילוני קללך בקנה, אמר להם לישראל והכה ד' את ישראל כאשר ינוד הקנה, מה קנה זה עומד במקום מים וגזעו מחליף ושרשיו מרובין, ואפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו - אין מזיזות אותו ממקומו, אלא הולך ובא עמהן. דממו הרוחות עמד הקנה במקומו. אבל בלעם הרשע בירכך בארז, שנאמר (במדבר כ"ד) כארזים (עלי מים), מה ארז זה אינו עומד במקום מים, ואין גזעו מחליף, ואין שרשיו מרובין, אפילו כל הרוחות שבעולם נושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו, כיון שנשבה בו רוח דרומית - עוקרתו והופכתו על פניו. ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול הימנו קולמוס לכתוב בו ספר תורה נביאים וכתובים. תענית כ.

“For the L-rd will smite Israel as a reed is shaken in the water.” (Kings I 14:15) Rav Yehudah said in the name of Rav: [The verse implies] blessing. For R. Shmuel b. Nahmani said in the name of R. Yohanan: What is the meaning of the verse (Proverbs 27:6), “Faithful are the wounds of a friend; but the kisses of an enemy are profuse”? Better is the curse which Ahijah the Shilonite pronounced on Israel than the blessings with which Balaam the wicked blessed them. Ahijah the Shilonite cursed them by comparing them with the “reed”; he said to Israel, “For the L-rd will smite Israel as a reed is shaken in water.” [Israel are as the reed], as the reed grows by the water and its stock grows new shoots and its roots are many, and even though all the winds of the universe come and blow at it they cannot move it from its place for it sways with the winds and, as soon as they have dropped, the reed resumes its upright position. But Balaam the wicked blessed them by comparing them with the “cedar” as it is said (Numbers 24:6), “As cedars beside the waters”; the cedar does not grow by the waterside and its stock does not grow new shoots and its roots are not many, and even though all the winds of the universe blow at it they cannot move it from its place; if however the south wind blows at it, it uproots it and turns it upside down. Moreover, [because of its yielding nature] the reed merited that of it should be made a pen for the writing of the Torah, the Prophets and Hagiographa. **Taanis 20a**

C.

וְנָדָב בֶּן יִרְבֵּעַם מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי ד' וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְשֶׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן אַחִיָּה לְבֵית יִשְׁשֹׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגַבְתוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֵׁתִים וְנָדָב וְכָל יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל גַּבְתוֹן: וַיִּמְתְּהוּ בַּעֲשָׂא בְּשָׁנַת שָׁלֹשׁ לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו: וַיְהִי כְּמִלְכוֹ הִכָּה אֶת כָּל בַּיִת יִרְבֵּעַם לֹא הִשְׁאִיר כָּל נִשְׁמָה לְיִרְבֵּעַם עַד הִשְׁמָדוֹ כְּדַבַּר ד' אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי: עַל חֲטָאוֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת ד' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נָדָב וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הִלָּא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: מַלְכִים א טו:כה-לא

And Nadab the son of Jeroboam began to reign over Israel in the second year of Asa, king of Judah, and reigned over Israel two years. And he did evil in the sight of the L-rd, and walked in the way of his father, and in his sin with which he made Israel sin. And Baasha the son of Ahijah, of the house of Issachar, conspired against him; and Baasha struck him at Gibbethon, which belonged to the Philistines; for Nadab and all Israel laid siege to Gibbethon. In the third year of Asa king of Judah did Baasha slay him, and reigned in his place. And it came to pass, when he reigned, that he struck all the house of Jeroboam; he did not leave to Jeroboam any who breathed, until he had destroyed him, according to the saying of the L-rd, which He spoke by His servant Ahijah the Shilonite; Because of the sins of Jeroboam which he sinned, and which he made Israel sin, by his provocation with which he provoked the L-rd G-d of Israel to anger. And the rest of the acts of Nadab, and all that he did, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? **Kings I 15:25-31**

IV. The Decline of the House of Rehoboam

A.

(1) וּרְחֹבָעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ בִּיהוּדָה בֶּן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחֹבָעַם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עָשָׂרָה שָׁנָה | מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר ד' לְשׁוּם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם מְכַל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אָמוֹ נַעֲמָה הַעַמֹּנִית: וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינֵי ד' וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ מִכָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בְּחַטָּאתָם אֲשֶׁר חָטְאוּ: וַיִּבְנוּ גַם הֵמָּה לָהֶם בְּמוֹת וּמִצְבוֹת וְאַשְׁרִים עַל כָּל גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן: וְגַם קָדַשׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עֲשׂוֹ כְּכֹל הַתּוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ ד' מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמֶלֶךְ רְחֹבָעַם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלַם: וַיִּקַּח אֶת אֲצִרוֹת בַּיִת ד' וְאֶת אוֹצְרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת כָּל מַגְנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחֹבָעַם תַּחְתָּם מַגְנֵי נְחֹשֶׁת וְהַפְקִיד עַל יַד שְׂרֵי הָרָצִים הַשְּׂמֹרִים פֶּתַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ: וַיְהִי מִדֵּי בָא הַמֶּלֶךְ בַּיִת ד' יִשְׂאוּם הָרָצִים וְהַשִּׁיבוּם אֶל תְּאֵ הָרָצִים: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי רְחֹבָעַם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵמָּה כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין רְחֹבָעַם וּבֵין יָרְבֵּעַם כָּל הַיָּמִים: וַיִּשְׁכַּב רְחֹבָעַם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אָמוֹ נַעֲמָה הַעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אַבְיָם בְּנוֹ תַחְתָּיו: סֵפֶר מַלְכִים א יד:כא-לא

And Rehoboam the son of Solomon reigned in Judah. Rehoboam was forty one years old when he began to reign, and he reigned seventeen years in Jerusalem, the city which the L-rd chose from all the tribes of Israel, to put His name there. And his mother's name was Naamah an Ammonitess. And Judah did evil in the sight of the L-rd, and they provoked Him to jealousy with their sins which they committed, above all that their fathers had done. For they also built them high places, and images, and Asherim on every high hill, and under every green tree. And there were also cult prostitutes in the land; and they did according to all the abominations of the nations which the L-rd cast out before the people of Israel. - And it came to pass in the fifth year of king Rehoboam, that Shishak king of Egypt came up against Jerusalem; And he took away the treasures of the house of the L-rd, and the treasures of the king's house; he took away all; and he took away all the shields of gold which Solomon had made. - And king Rehoboam made in their place bronze shields, and committed them to the hands of the chief of the guard, which kept the door of the king's house. And it was so, when the king went to the house of the L-rd, that the guard carried them, and brought them back to the guard chamber. - And the rest of the acts of Rehoboam, and all that he did, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Judah? And there was war between Rehoboam and Jeroboam all their days. And Rehoboam slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David. And his mother's name was Naamah an Ammonitess. And Abijam his son reigned in his place. **Kings I 14:21-31**

(2) אמר ר' אלעזר, מאי דכתיב: (בראשית י"ב) ונברכו בכך כל משפחות האדמה? אמר ליה הקב"ה לאברהם: שתי ברכות טובות יש לי להבריך בכך, רות המואביה ונעמה העמונית. יבמות סג.

R. Elazar further stated: What is meant by the text, "And in you shall be blessed by the families of the earth (v'nivrichu)"? (Gen. 12:3) The Holy One, blessed be He, said to Abraham, "I have two goodly shoots to engraft (v'nivrichu) on you: Ruth the Moabitess and Naamah the Ammonitess. **Yevamos 63a**

(3) דרש רבא, מאי דכתיב: (תהלים קט"ז) פתחת למוסרי? אמר דוד לפני הקב"ה: רבונו של עולם, שני מוסרות שהיו עלי פתחתם, רות המואביה ונעמה העמונית. דרש רבא, מאי דכתיב: (תהלים מ') רבות עשית אתה ד א-להי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו? אלי לא נאמר אלא אלינו, מלמד, שהיה רחבעם יושב בחיקו של דוד, אמר לו: עלי ועליך נאמרו שתי מקראות הללו. יבמות עז.

Rava made the following exposition: What was meant by (Psalms 116:16), "You have loosened my bonds!" David said to the Holy One, blessed be He, "O Master of the world! Two bonds were fastened on me, and you loosened them: Ruth the Moabitess and Naamah the Ammonitess." Rava made the following exposition: What was meant by the Scriptural text (Psalms 40:6), "Many things have You done, O L-rd my G-d, even Your wondrous works, and Your thoughts toward us?" It is not written, "toward me", but toward us. This teaches that Rehoboam sat on the lap of David when the latter said to him. "Those two Scriptural verses were said concerning me and you." **Yevamos 77a**

B.

ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם ד' א-להיו כלבב דוד אביו: כי למען דוד נתן ד' א-להיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: אשר עשה דוד את הישר בעיני ד' ולא סר מפל | אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו: מלכים א טו:א-ח

And in the eighteenth year of king Jeroboam the son of Nebat reigned Abijam over Judah. Three years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Maachah, the daughter of Abishalom. And he walked in all the sins of his father, which he had done before him; and his heart was not perfect with the L-rd his G-d, as the heart of David his father. Nevertheless for David's sake did the L-rd his G-d give him a lamp in Jerusalem, to set up his son after him, and to establish Jerusalem; Because David did that which was right in the eyes of the L-rd, and turned not aside from any thing that He commanded him all the days of his life, save only in the matter of Uriah the Hittite. And there was war between Rehoboam and Jeroboam all the days of his life. And the rest of the acts of Abijam, and all that he did, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Judah? And there was war between Abijam and Jeroboam. And Abijam slept with his fathers; and they buried him in the city of David; and Asa his son reigned in his place. **Kings I 15;1-8**

TIMELINE (ACCORDING TO THE GAON OF VILNA)

<u>DATE</u> (סדר עולם)	<u>KINGS OF JUDAH</u>	<u>KINGS OF ISRAEL</u>
835 BCE - ב' תתקכ"ה	Solomon שלמה	Solomon שלמה
795 BCE - ב' תתקס"ה	Rehoboam רְחֹבָעַם	Jeroboam יֶרֶבֹעַם בֶּן נִבְט
778 BCE - ב' תתקפ"ב	Abijam אֲבִיָּאִם	
775 BCE - ב' תתקפ"ה	Asa אָסָא	
774 BCE - ב' תתקפ"ו		Nadab נָדָב בֶּן יֶרֶבֹעַם
773 BCE - ב' תתקפ"ז		Baasha בַּעֲשָׂא בֶּן אֲחִיָּה
750 BCE - ג' י'		Elah אֵלָה בֶּן בַּעֲשָׂא
749 BCE - ג' י"א		Zimri זִמְרִי
749 BCE - ג' י"א		Omri עֹמְרִי
738 BCE - ג' כ"ב		Ahab אַחָאָב בֶּן עֹמְרִי
734 BCE - ג' כ"ו	Jehoshaphat יְהוֹשָׁפָט	
717 BCE - ג' מ"ג		Ahaziah אַחַזְיָהוּ בֶּן אַחָאָב
716 BCE - ג' מ"ד		Jehoram יְהוֹרָם בֶּן אַחָאָב
709 BCE - ג' נ"א	Jehoram יְהוֹרָם	
705 BCE - ג' נ"ה	Ahaziah אַחַזְיָהוּ	
704 BCE - ג' נ"ו	Athaliah עֵתְלִיָּהוּ בַת אַחָאָב	Jehu יְהוּא בֶּן יְהוֹשָׁפָט
698 BCE - ג' ס"ב	Joash יוֹאָשׁ בֶּן אַחַזְיָהוּ	
676 BCE - ג' פ"ד		Jehoahaz יְהוֹאָחָז בֶּן יְהוּא
659 BCE - ג' ק"א		Jehoash יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז
658 BCE - ג' ק"ב	Amaziah אַמְצִיָּה	
645 BCE - ג' קט"ו		Jeroboam יֶרֶבֹעַם בֶּן יוֹאָשׁ
630 BCE - ג' ק"ל	Azariah (עוזיה) עֲזַרְיָה	
607 BCE - ג' קנ"ג		Zechariah זְכַרְיָהוּ בֶּן יֶרֶבֹעַם
606 BCE - ג' קנ"ד		Shallum שְׁלוֹם בֶּן יִבְשׁ
606 BCE - ג' קנ"ד		Menahem מְנַחֵם בֶּן גְּדִי
596 BCE - ג' קס"ד		Pekahiah פְּקַחְיָה בֶּן מְנַחֵם
594 BCE - ג' קס"ו		Pekah פְּקַח בֶּן רְמִלְיָהוּ
593 BCE - ג' קס"ז	Jotham יוֹתָם	
577 BCE - ג' קפ"ג	Ahaz אַחַז	
574 BCE - ג' קפ"ו		Hoshea הוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלָה
561 BCE - ג' קצ"ט	Hezekiah חֲזַקְיָה	
555 BCE - ג' ר"ה	גלות של עשרת השבטים	End of the Monarchy in Israel
532 BCE - ג' רכ"ח	Manasseh מְנַשֶּׁה	
477 BCE - ג' רפ"ג	Amon אָמוֹן	
475 BCE - ג' רפ"ה	Josiah יֹאשִׁיָּהוּ	
444 BCE - ג' שט"ז	Jehoahaz יְהוֹאָחָז	
444 BCE - ג' שט"ז	Jehoiakim יְהוֹיָקִים	
433 BCE - ג' שכ"ז	Jehoiachin יְהוֹיָכִין	
432 BCE - ג' שכ"ח	Zedekiah צִדְקִיָּהוּ	
421 BCE - ג' של"ט	חורבן הבית וגלות יהודה	End of the Monarchy in Judah